

Enginyeria del programari Pràctica 4: Disseny i proves unitàries

Pere Rollón Baiges Jordi Rafael Lazo Florensa Sergi Sabaté

17 de gener de 2021

$\mathbf{\acute{I}ndex}$

1	Paq	juet ${\it da}$	ata				2
	1.1	Classe	e DitalSignature				2
		1.1.1	Test DigitalSignature				2
	1.2	Classe	e $\mathit{HealthCardID}$				2
		1.2.1	Test HealthCardID				3
	1.3	Classe	e $\mathit{ProductID}$				3
		1.3.1	Test ProductID				3
2	Paq	$\det ex$	xceptions				3
3	Paquet medical consultation						3
	3.1	Classe	e $Medical Prescription \ldots \ldots \ldots \ldots \ldots$				3
		3.1.1	Test MedicalPrescription				4
	3.2	Classe	e $MedicalPrescriptionLine \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots$				4
		3.2.1	Test MedicalPrescriptionLine				4
	3.3	Classe	e $Posology$				4
		3.3.1	Test Posology				5
	3.4	Classe	e $ProductSpecification \ldots \ldots \ldots \ldots \ldots \ldots$				5
		3.4.1	Test ProductSpecification				5
	3.5	Classe	e $TakingGuidelines$				5
		3.5.1	Test TakingGuidelines				5
4	Paquet services						6
	4.1	Interfí	ície HealthNationalService				6
	4.2	Interfí	ície $ScheduledVisitAgenda$				6
5	Paquet supervisedtreatment						6
	5.1	Classe	e $ConsultationTerminal \ldots \ldots \ldots \ldots \ldots \ldots$				6
		5.1.1	Test ConsultationTerminal				7
6 Control de versions: Github							7
7	Cor	ons				8	

1 Paquet data

Aquest paquet esta composat per les classes *DitalSignature*, *HealthCardID*, *ProductID* amb els seus tests corresponents. Tot seguit es procedirà a explicar com s'han decidit desenvolupar.

1.1 Classe *DitalSignature*

Aquesta classe s'encarrega de representa la signatura digital (en un array de bytes) de cada metge que anirà associaciada a una prescripció mèdica.

Al constructor se li passa per paràmetre un *String* i posteriorment amb el mètode *checkDigital-Signature* comprovem que se li ha passat correctament un *String* vàlid (que no és *null* o conté un array buit), en cas contrari és llançarà la seva excepció corresponent. Si és correcte, aquesta signatura del metge (*String*) és transformarà en una array de bytes i s'emmagatzemarà. Aquest mètode s'ha implementat a l'hora d'inicialitzar el constructor de la classe de manera que així s'asseguri la correcta creació d'una instància de *DigitalSignature*.

Finalment s'implementen els mètodes: toString, equals i hashCode.

1.1.1 Test Digital Signature

Pel que fa al test d'aquesta classe, s'ha optat per seguir el mateix el disseny per a tots els tests.

Primer s'inicialitzen les instàncies que s'utilitzaran. A continuació es genera un @BeforeEach amb el mètode setUp el qual crea els objectes necessaris que s'utilitzaran en els posterior test. Un cop feta aquesta configuració inicial es procedeix a generar els tests necessaris en funció de classe implementada.

Per a la classe *DigitalSignature*, s'han implementat 3 test diferents:

- 1. Test que comprova una DigitalSignature és igual a una altra.
- 2. Test que comprova que una *DigitalSignature* sigui *null* o contingui un array buit i es llanci una excepció.
- 3. Test que comprova que els bytes d'una signatura del metge siguin correctes i coincideixen amb una signatura.

1.2 Classe Health CardID

Aquesta classe s'encarrega de representar el codi d'identificació assignat a cada pacient.

Al constructor se li passa per paràmetre un *String* i posteriorment amb el mètode *checkPerso-nalID* comprovem que se li ha passat correctament un *String* vàlid, és a dir, que el seu format és correcte, en cas contrari es llançarà la seva excepció corresponent. Per comprovar que el format és vàlid s'ha creat un mètode *boolean* anomenat *isValidFormat* el qual retorna *true* si el *String* és correcte i *false* en cas contrari. Per comprovar-ho s'ha restringit el format de la *HealthCardID*, ja que consta de 8 lletres B, 2 lletres qualsevol, 6 números qualsevol i 12 números qualsevol. Si tot és correcte, es crearà una instància de *HealthCardID* correctament. Aquest mètode s'ha implementat a l'hora d'inicialitzar el constructor de la classe de manera que així s'asseguri la correcta creació d'una instància de *HealthCardID*.

Finalment s'implementen els mètodes: toString, equals i hashCode.

1.2.1 Test HealthCardID

Per a la classe *HealthCardID*, s'han implementat 3 test diferents:

- 1. Test que comprova s'ha obtingut correctament un *HealthCardID*.
- 2. Test que comprova que el format del *HealthCardID* és incorrecte i espera que es llanci una excepció (s'ha contemplat tots els errors possibles).
- 3. Test que comprova que un *HealthCardID* sigui null i es llanci una excepció.

1.3 Classe *ProductID*

Aquesta classe s'encarrega de representar el codi d'identificació d'un producte.

En aquesta classe, al constructor se li passa per paràmetre un *String* i posteriorment amb el mètode *checkUPCcode* comprovem que se li ha passat correctament un *String* vàlid (que no és *null*, no conté un array buit i tampoc un array amb un espai en blanc), en cas contrari es llançarà la seva excepció corresponent. Si tot és correcte, es crearà una instància de *ProductID* correctament. Aquest mètode s'ha implementat a l'hora d'inicialitzar el constructor de la classe de manera que així s'asseguri la correcta creació d'una instància de *ProductID*.

Finalment s'implementen els mètodes: toString, equals i hashCode.

1.3.1 Test ProductID

Per a la classe *ProductID*, s'han implementat 3 test diferents:

- 1. Test que comprova que el format del *ProductID* és incorrecte i espera que es llanci una excepció.
- 2. Test que comprova que dos *ProductID* siguin iguals.
- 3. Test que comprova que dos *ProductID* no siguin iguals.

2 Paquet exceptions

Aquest paquet està compost per un total de 14 excepcions les quals ja estaven proporcionades en l'enunciat de la pràctica. Així doncs, no s'ha decidit incloure'n més, ja que no s'ha trobat cap necessitat.

3 Paquet medical consultation

Aquest paquet esta compost per les classes MedicalPrescription, MedicalPrescriptionLine, Posology, ProductSpecification, TakingGuidelines amb els seus tests corresponents. Tot seguit es procedirà a explicar com s'han decidit desenvolupar.

3.1 Classe MedicalPrescription

Aquesta classe s'encarrega d'afegir, modificar o eliminar línies de la prescripció mèdica, per ferho s'utilitzen els mètodes de la classe MedicalPrescriptionLine. A més a més, s'ha implementat un mètode anomenat previewMedicalPrescriptionLines que permet retornar una llista formada per les línies de prescripció. Primer s'ha generat els setters i getters dels atributs de la classe. A continuació, en el constructor s'ha creat una nova instància de la classe MedicalPrescriptionLine que és una estructura de dades HashMap < K, V>. Un cop creada aquesta instància, les funcions: addLine, modifyLine i removeLine són crides a les funcions amb el mateix nom de la classe MedicalPrescriptionLine. També s'ha implementat un nou mètode anomenat previewMedicalPrescriptionLines que permet retornar una llista formada per les línies de prescripció, per fer-ho es crida al mètode toString de la classe MedicalPrescriptionLine.

Finalment s'ha implementat el mètode: toString.

3.1.1 Test MedicalPrescription

Pel que fa als test, les funcions: addLine, modifyLine i removeLine són crides a les funcions amb el mateix nom de la classe MedicalPrescriptionLine mentre que el mètode previewMedicalPrescriptionLines és únic de la classe.

Així doncs, s'ha implementat 4 test:

- 1. Test que comprova que si les instruccions que s'afegeixen a la prescripció mèdica (array de *String*) són *null*, buides o contenen una imstància *null* de *ProductID* es llanci l'excepció corresponent.
- 2. Test que comprova que si les instruccions que es volen modificar són incorrectes llanci l'excepció corresponent.
- 3. Test que comprova que és possible eliminar una instància d'un ProductID i en conseqüència la seva instrucció, ja que es tracta d'una estructura HashMap < K, V >.
- 4. Test que comprova que és possible buscar una línia especifica de la prescripció mèdica.

3.2 Classe MedicalPrescriptionLine

Aquesta classe s'encarrega d'afegir, modificar o eliminar línies de la prescripció mèdica. A més a més, s'ha creat un mètode que permet retornar una llista formada per les línies de prescripció la qual s'utilitzarà en l'últim mètode implementat toString.

Per a la implementació d'aquesta classe s'han creat les 3 funcions principals que posteriorment s'utilitzaran en la classe *MedicalPrescription*. Tant en *addLine* com en *modifyLine* abans de poder realitzar aquesta acció primer es comprova que el producte i instruccions no siguin *null* i que les instruccios no continguin un array de *String* buit, en cas contrari llançarà l'excepció corresponent. Pel que fa a la funció *removeLine* només es comprova que el producte no sigui *null* i que aquest estigui contingut en l'estructura de dades.

Finalment s'implementen els mètodes: toString i items per poder retornar una llista formada per les línies de prescripció.

3.2.1 Test MedicalPrescriptionLine

Pel que fa al test, ja que aquestes funcions es criden en la classe *MedicalPrescription* s'ha decidit no implementar per evitar el *code smell* anomentat *Duplicated code*.

3.3 Classe *Posology*

Aquesta classe s'encarrega de representar les pautes amb les quals s'ha d'administrar una medicina.

Al constructor se li passa 2 per paràmetres de tipus *float* que representa la dosis del medicament i la freqüència i un tercer paràmetre que representa la freqüència d'administració de la medicina. Seguidament s'han generat els *getters* i *setters* dels 3 atributs de la classe.

Finalment s'implementen els mètodes: toString, equals i hashCode.

3.3.1 Test Posology

Pel que fa al test, en aquest cas no s'ha realitzat el test que contempli la possibilitat que a l'hora de generar el constructor no es passin els 2 paràmetres *float* establerts, ja que *Java* s'encarrega de llençar aquesta excepció.

Finalment s'ha comprovat que els getters i setters funcionin correctament.

3.4 Classe ProductSpecification

Aquesta classe s'encarrega d'afegir una descripció i un preu a un determinat producte.

Primer s'han generat els getters i setters dels 3 atributs de la classe. A continuació, s'ha creat un mètode anomenat checkProductSpecification que permet comprovar si es passa el tipus de dada desitjat, que la instància de ProductID que es passa per paràmetre no sigui null i que la descripció d'aquest producte i el preu tampoc sigui null ni buit. Si tot és correcte, es crearà una especificació d'un producte correctament, en cas contrari es llançarà l'excepció correctament.

Finalment s'ha implementat el mètode: toString.

3.4.1 Test ProductSpecification

Per a la classe *ProductSpecification*, s'han implementat 2 test diferents:

- 1. Test que comprova que qualsevol dels 3 paràmetres passats per una instància de *ProductSpecification* siguin *null* i en conseqüència llançarà l'excepció corresponent.
- 2. Test que comprova que la descripció d'un *ProductSpecification* sigui buida i llança l'excepció corresponent.

3.5 Classe TakingGuidelines

Aquesta classe s'encarrega de representar la informació relativa a les pautes d'administració d'una medicina, és a dir, com i quina quantitat.

Primer s'han generat els getters i setters dels atributs d'aquesta classe. En el constructor se li ha de passar 6 paràmetres dels quals 3 d'aquests són els mateixos que s'utilitzen per crear una instància de Posology. Així doncs, amb els paràmetres dose, freq, freqUnit es crearà una instància de Posology en el constructor i amb els altres 3 paràmetres dayMoment, duration, instructions s'inicialitzaran en el constructor.

Finalment s'implementen els mètodes: toString.

3.5.1 Test TakingGuidelines

Pel que fa al test, en aquest cas no s'ha realitzat el test que contempli la possibilitat que a l'hora de generar el constructor no es passin els paràmetres correctes, ja que *Java* s'encarrega de llençar aquesta excepció.

Finalment s'ha comprovat que els getters i setters funcionin correctament.

4 Paquet services

Aquest paquet està compost per les interfícies *HealthNationalService* i *ScheduledVisitAgenda*. S'han implementat, ja que per a la realització d'aquesta pràctica no es disposa d'aquest servei, per tant, les dues interfícies s'utilitzaran com a controladors en la classe i test de *ConsultationTerminal*.

4.1 Interfície HealthNationalService

Aquesta interfície està formada per quatre mètodes: getePrescription, getProductsByKW, get-ProductSpecific, SendePrescription els quals s'utilitzaran en el test de ConsultationTerminal, ja que simularà la interacció amb el HealthNationalService.

4.2 Interfície Scheduled Visit Agenda

Aquesta interfície està formada per un mètode: getHealthCardID que retorna la targeta sanitària d'un usuari.

5 Paquet supervised treatment

Durant la realització de la pràctica s'ha decidit crear aquest paquet el qual està compost per 1 classe anomenada *ConsultationTerminal* la qual és la més important, ja que executa totes les classes anomenades anteriorment.

5.1 Classe Consultation Terminal

Aquesta classe s'encarrega de definir els esdeveniments d'entrada per al cas d'ús estudiat en les pràctiques anteriors de *Mòdul de Consulta Mèdica*.

Està composta per les següents funcions:

- initRevision: Mètode que s'encarrega d'inicialitzar la consulta mèdica i comprovar que el SVA retorna un HealthCardID vàlid. Si tot ha sortit correcte sortirà es generar la prescripció mèdica.
- *initPrescriptionEdition*: Comprova si s'ha generat algun error al intentar editar una prescripció mèdica.
- searchForProducts: Es connecta a l'HNS per descarregar de forma local els productes d'acord amb la seva paraula clau.
- selectProduct: Tria el producte desitjat i en descarrega el producte de l'HNS de forma sincronitzada.
- enterMedicine Guidelines: Introdueix les pautes d'administració a l'e-recepta.
- enterTreatmentEndingDate: Introdueix la data de finalització de l'e-recepta.
- sendePrescription: Prepara la e-recepta i envia la e-recepta a l'HNS.
- printePresc: Imprimeix la e-recepta, en cas de la pràctica no s'ha implementat, però si els possibles errors que es poguessin produir.

5.1.1 Test Consultation Terminal

Pel que fa al test, s'han contemplat tots els possibles errors que podia generar les funcions explicades anteriorment (contemplat errors iguals i diferents al de les classes del paquets anteriors). La dificultat més gran ha estat a l'hora d'implementar el test doble per a les dues interfícies HealthNationalService i ScheduledVisitAgenda. Els casos que s'han comprovat són si s'introduïen de forma correcta els paràmetres de les funcions i que la funció d'enviament i retorn a l'HNS funcionés correctament.

6 Control de versions: Github

Per a la realització d'aquest projecte els membres del grup han utilitzat l'eina *Github*. Ja que es tractava del primer projecte en grup d'unes dimensions tan gran no s'han aprofitat tots els avantatges que proporciona aquesta eina. Per això, els membres del grup només han treballat sobre la branca *main*.

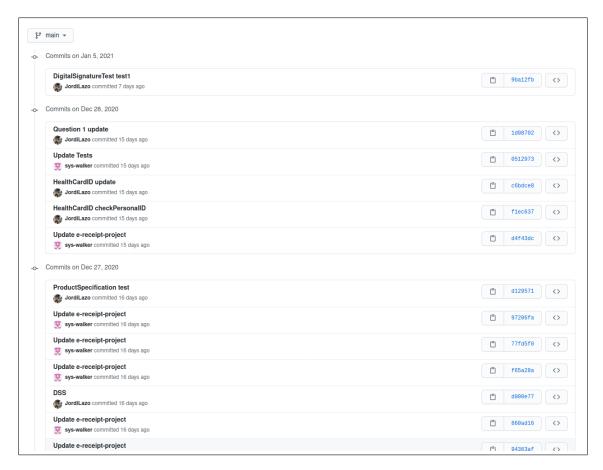

Figura 1: Canvis realitzats a la branca main.

Com es pot observar a la figura Figura 1, tots el *commit* i *push* s'han realitzat sobre la mateixa branca *main*. Per culpa de la manca de coneixements sobre les *branch* es va decidir repartir el treball a realitzar. Durant el transcurs de la pràctica, cada membre del grup ha creat la classe i test corresponent. Un cop finalitzat les tasques s'han fet el *push* i *commit* corresponents.

7 Conclusions

Després de la realització de les 4 pràctiques proposades durant tot el curs de l'assignatura Enginyeria del Programari, la conclusió final que s'ha arribat és que tot el desenvolupament d'aquestes pràctiques estan relacionades entre si.

Tots els passos realitzats anteriorment han sigut de vital importància per poder desenvolupar el programa en Java durant aquesta pràctica. El DSS i Model de Domini han sigut clau.

Pel que fa a les proves unitàries, per a poder realitzar la pràctica s'han hagut d'adquirir coneixements de l'API Junit 5 que abans no es tenien. La utilització del @BeforeEach és indispensable a causa de la quantitat d'instàncies que requerien cada test i a la mateixa repetició de algun tests per a cada classe. Els exercicis proposats a classe han sigut útils per a la realització de tests. Sense cap dubte, la implementació d'un test doble ha sigut la part més difícil de desenvolupar.

Tot i això, gràcies a aquesta pràctica s'ha pogut relacionar tots els conceptes adquirits anteriorment com evitar la creació de code smells, saber implementar un diagrama DSS i la utilitat de les interfícies.

Finalment, per a la implementació de les classes ha sigut imprescindible tornar a repassar els coneixements teòrics i pràctics adquirits en l'assignatura de *Estructura de Dades*